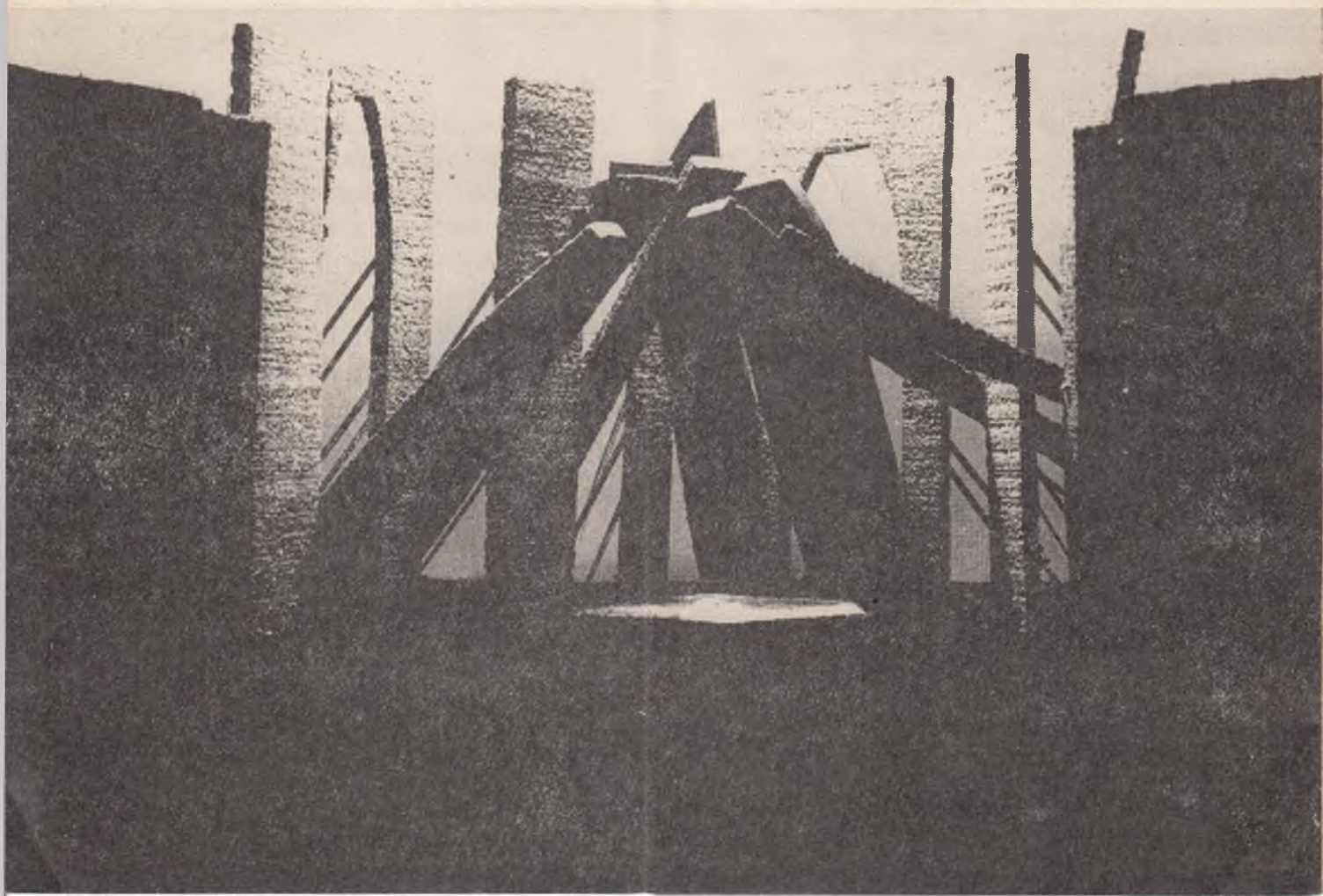

A.N.OSTROVSKIJ

BOUŘE

**DIVADLO PETRA BEZRUČE
V OSTRAVĚ**

NOSITEL VYZNAMENÁNÍ
ZA ZÁSLUHY O VÝSTAVBU

ALEXANDR NIKOLAJEVIČ OSTROVSKIJ

BOUŘE

PŘELOŽIL JIŘÍ LEXA

REŽIE

PAVEL PALOUŠ

VÝPRAVA

MARTA ROSZKOPFOVÁ

HUDEBNÍ SPOLUPRÁCE

JAN TOMŠÍČEK

PŘEDSTAVENÍ ŘÍDÍ

MARTA BIELECKÁ

TEXT SLEDUJE

JIŘINA CÍŽKOVÁ

PREMIÉRA 29. DUBNA 1977 V 19 HODIN

SEZÓNA 1976/1977

OSOBY A OBSAZENÍ:

SAVĚL PROKOFJEVIČ DIKOJ
BOHUSLAV ČVANCARA

BORIS, JEHO SYNOVEC
ZDENĚK ŽÁK

MARFA IGNATEVNA KABANOVÁ
ALENA TOMÁNKOVÁ

TICHON IVANOVIC, JEJÍ SYN
IVAN MISAR

KATEŘINA, JEHO ŽENA
RENÁTA DOLEŽELOVÁ

VARVARA, TICHONOVA SESTRA
VĚRA JANKŮ

KULIGIN
JERONÝM HORÁK

VÁŇA KUDRJAŠ
OTAKAR PRAJZNER

ŠAPKIN
JAROSLAV TĚŠITEL

GLAŠA, SLUŽKA
JOHANA TESAŘOVÁ

FEKLUSA, POUTNICE
MILADA ALBÍNOVÁ

STARÁ DÁMA
MARIE VIKOVÁ

POUTNÍCI
EXTERNISTÉ

Děj dramatu **BOUŘE** se odehrává v provinčním městě Kalinově na břehu Volhy. Na pozadí tiché, krásou a klidem naplněné krajiny měl by, jak by se zdálo, nerušeně a klidně probíhat také život jeho obyvatelů. Avšak klid, který vyzařuje ze života Kalinovců, je jen zdánlivý a klamný. Je to spíš ospalá nehybnost, lhostejnost ke každému projevu krásy, nezájem o všechno, co nepatří do rámce obvyklých domácích starostí a vzrušení. Lidé tu žijí uzavřeným životem, jemuž jsou cizí společenské zájmy a který je charakteristický pro zapadlá městečka ve staré předreformní době na Rusi. Žijí, aniž něco vědí o tom, co se děje ve světě. Jen poutníci sem občas přinesou zprávy o dalekých krajích či pověst o zemi, „kde všichni lidé mají psi hlavy“. Jejich zprávy jsou nejasné a zmatené, protože poutníci „pro svou slabost daleko neputovali, ale mnoho slyšeli“. Avšak i ty prázdné řeči uspokojují nenáročného posluchače a Kalinovci si při nich posedí na lavičce před vraty, která pak pevně zavrou, na noc pustí psy s řetězu a jdou spát.

Za tímto poklidem se však odehrává nejedno drama. Za vnější selankou se skrývají drsné a bezohledné mravy, jejichž zdrojem jsou nevzdělanost a naprostá rozumová stagnace, které charakterizují tehdejší způsob života. Ostrovskij s překvapující silou vytváří ponurý obraz své doby, obraz neproniknutelné tmy, která se vznáší nad životem měšťanů, i libovůle „samodurů“, kteří nikomu nepřiznávají lidskou důstojnost. Takovým samodurem, v jehož chování je hlavním rysem nezkrotná panovačnost a tupá umíněnost, je v *Bouři* Savel Prokofjevič Dikoj. Je zvyklý na bezpodmínečnou poslušnost blízkých lidí, kteří dělají všechno možné, jen aby ho nerozhněvali. Dikoj cítí svoji sílu a moc — moc kapitálu. „Zbohatlíci“ byli tehdy váženi jako čelní lidé a chudí byli nuceni jim pochlebovat a ponižovat se. A každý prostředek byl dobrý, jen když se zbohatlo. Když pak na pozadí tohoto despotismu, nevzdělanosti a hrubosti vypráví Ostrovskij příběh Káti Kabanové a její nešťastné lásky, stává se jeho hra vášnivou obžalobou zastaralého společenského řádu, který odstranila až revoluce v roce 1917, protože ta vyvolala také obrovské přeměny v myšlení lidí.

32. SEZÓNA

PROGRAM DIVADLA PETRA BEZRUČE V OSTRAVĚ

UMĚLECKÝ ŘEDITEL LADISLAV KNIŽÁTKO

Program připravil dramaturg VÁCLAV ČERVENKA — výtvarná spolupráce MARTA ROSZKOPFOVÁ — vytiskly Moravské tiskařské závody, n. p., provoz 22, Hollarova 14, Ostrava 1.

Veškerá práva k provozování tohoto díla zastupuje DILIA Praha.

Cena 1,— Kčs

